

rili in ti se branijo sedaj vojaške službe v domači državi, češ, da so Grki, Bolgarska vlada pa jim ne pripozna tega in jih sili v vojaško suknjo. Za to ima pač pravico.

Srbija. Kakor brž odpravi skupščina, drž. zbor, postavo, ki ne dovoli kraljici Nataliji živeti v Belgradu, povrne se kraljica v glavno mesto, h kralju Aleksandru. Ali pa pride tudi Milan? Potreba za-nj ni v Belegradu.

Turčija. Kolikor se sodi, ne tirja ruska vlada vojne odškodnine od turske vlade z vso silo, najbolj zato ne, ker upa, da sultan ostane, tudi ob času kake vojske, ruski vladi prijazen. Do vojske pa pride celo lahko, kajti na Rusijo preži več volkov, najmanj v njih vrsti niso Angleži. — Na otoku Zante je bil velik potres in je več vasij popolnem podrtih.

Za poduk in kratek čas.

Miserere.

Iz češčine preložil J. Sattler.

II.

Čez kake tri ure dospel je skrivnostni ta človek, katerega so imeli za blaznega v opatiji, do onega mesta, kjer so se dvigale črne, turbne razvaline samostana, idoč vedno proti vodi kraj potoka, katerega je omenil pastir v svojej povesti.

Dež je prenehal. Oblaki so plavali naglo mimo v črnih, dolgih vrstah, na katerih robu se je včasih zalesketal medel žarek blede migljajoče luči. Veter se je upiral v silne stebre in vzpenjal po zapuščenih shodih, kakor da bi stokal.

Vendar ni bilo tu nič nadprirodnega, nič čudovitega, kar bi moglo razvneti domišljijo.

Popotniku našemu bili so popolnoma znani ti šumni glasovi; saj je bil mnogokrat brez strehe; spal je več ko jedno noč pod podrtinami zapuščenega stolpa, ali v kakem samotnem gradu. Kolikokrat se je upiral viharju na neskončno dolgem svojem potovanju!

Kaplje so kapljale skozi pokline golih obokov in padale na kamene plošče z jednozvočnim odmevom, kakor krehajoče nihalo urno; sove so skovikale skrite pod kameno strehico v oboku zidnem, kjer je do zdaj stal kip; žabe so regljale in kuščarice, prebujene iz spanja zbok ropotajoče nevihte, pomaljšale so grde svoje glave iz lukenj, v katerih so spale; ali so pa tekale med travo in kopinjem, rastočim ob vzožju altarjev in v zavezi kamenih gomil, iz katerih je bil tlak cerkveni.

Vsi ti neznani in čelavni glasovi so v nočni samoti doneli razločno na uho popotnikovo, ki je sedeč na odkrhanem spomeniku grobnem nestrpno pričakoval ure, kadar se začne to čudo.

Minol je trenotek za trenotkom; ali ničesar ni bilo slišati; sto in sto onih zmedenih zvokov je donelo, spletali so se v jednomer na tisočere načine, ... pa vedno z jednako donečim odmevom.

»Morda me je ukanil!« mislil si je skladalec.

Ali ta hip se začuje nov glas. Bil je to zvok na tem mestu nerazumen, podoben glasu ure, ki se sliši nekoliko sekund, predno bje, ... glas obračajočih se koles, napenjaajočih se strun, ... zvok stroja, ki odmeva votlo, kadar se pripravlja, da bi uporabljal svoje skrivne, mehanične sile ... in potem, ... potem zadoni glas zvona ... dvakrat, ... trikrat ... do jedenajstkrat ...

V porušeni in zapuščeni cerkvi pa ni bilo ne zvona, ne ure, še zvonika ne ...

V vzduhu je še odmeval poslednji glas zvona ...

kar se začnejo osvetljevati sami od sebe granitni baldakini, pokrivajoči rezbarska dela, marmorne stopnice altarjev, kamene plošče gotskih polobokov, stebri, ... tla ... oboki, in vsa notrina, ne da bi se videla kaka sveča, svetilka ali bakla, ki bi svetila tako nenavadno.

Zdelo se je, da se bliža kostjak, in da prihaja iz njegovih sinje bledih kostij ta fosforična luč, ki je plapolala in migljala skozi temo, kakor višnjekast pošastno švigajoč plamen ...

Dozdevalo se je, da se ozivlja vse; vendar je bilo to življenje podobno električnemu gibanju, katero zaznamo v krčevitem drgetanju, predno nastopi smrt ...

Kamenje se je kopicilo na kamenje; ... altar, čegar razsutji ostanki so ležali prej razmetani okrog, dvignil se je neporušen, kakor bi ga bil izdletvil ravnokar umetnik; in z altarjem vred so se vzdignile razdejane kapelice, podrti stebri in razpadli oboki.

Ko je cerkev že stala v vsej krasoti, začuje se hipno slab, oddaljen akord, združen z globokimi glasovi, kakor bi prihajali iz zemlje, ... ki so doneli čim dalje bolj krepko in razločno.

Popotniku začne upadati srce, ... vendar je strast premagala bojazen in ga vzpodbodla, da je vstal z gome, na kateri je sedel do zdaj, in se nagnil čez rob prepada, po katerem se je v brezdno valil slap neprestano in pošastno hrumeč.

Lasje se mu zježijo groze.

Zapazil je, da vzhajajo okostnice, zavite v halje, pokrite s kukulicami, izpod katerih so se kvidale brezmesne, suhe celjusti, beli zobje in strahovito odurne, črne globine očesne. Bili so to kostjaki menihov, katere so vrgli lupežniki v brezdno, ko so razdejali cerkev.

Iz prepada so drapali kvišku. Poprijemajoč se skalnatih grebenov z dolgimi prsti svojih koščenih rok plazili so ga do roba in pevali z globokim, grobnim glasom, v katerem se je izraževala razrivajoča bolešt, psalma Davidovega prvi verz:

»Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam Tuam!« (Milosten mi bodi, o Bog, po veliki dobroti svoje). (Konec prih.)

Smešnica. »Dajte«, reče ženica pri peku, »dajte mi za dva krajcarja zemljo!« »Ne«, odvrne ji pek, ne, mati, po novem se pravi vinar!« »Kaj?« čudi se mu na to ženica, »kaj vinar, ne več zemlja?«

Razne stvari.

(Državni zbor.) V torek je bila seja v drž. zboru ter je v njej posl. Fr. Robič govoril o sedanjih razmerah ljudske šole sploh in še posebej po slov. deželah. Govor so gg. poslanci vsprejeli s pohvalo ter ga mi priobčimo, brž ko ga dobimo v zapisniku drž. zбора.

(Odlikovanje.) Gg. Fran Horák, profesor na c. kr. gimnaziji v Mariboru in Anton Pischek, profesor na c. kr. gimnaziji v Celji, prestopila sta v osmi razred, kakor je pri c. kr. službah v navadi.

(Olepševanje mesta.) Kakor v večih mestih, tako imamo tudi v Mariboru »društvo za olepšanje mesta«. Iz poročila tega društva, ki dela v resnici za mesto in je torej vredno podpore, povzamemo, da je lani prejelo 5778 gld. imelo dohodkov, stroškov pa 5230 gld. Premoženja pa še ima 7230 gld. in 78 kr. Čč. duhovščina ni zadnja pri podpiranju tega društva.

(Bogoslovje.) Slavnost sv. očeta Leona XIII. v kogoslovji v Mariboru je bila na svečnico jako lepa in so govorili, petje ter igranje na citrah kazali, da se g. bogoslovci pečajo temeljito z vedami pa tudi v umet-

nostih, primernih za njih prihodnje delovanje. Mil. knez in škof so jim to tudi priznali v zgovornih besedah ter jim za dalnje delovanje podelili sv. blagoslov višjega pastirja.

(Izseljevanje.) V ponedeljek, dne 13. februvarija odpelje se kacic 130 oseb iz okolice Mariborske v Ameriko, da si poišče boljo, hyalezniso domovino. Mi jim jo privoščimo, toda nimamo toliko domišljje, da jim njo obljubimo za gotovo.

(Katoliško polit. društvo v Konjicah) priredi v poslavljenje škofje petdesetletnice sv. očeta papeža Leona XIII. prvo postno nedeljo, dne 19. februvarija t. l. ob treh popoldne v društvenih prostorih slovesen zbor. K obilni udeležbi vabi vse svoje ude in po njih vpeljane goste Odbor.

(Narodna čitalnica) v Ptujih izvolila je za 30. društveno leto 1893 sledeče gospode: predsednikom A. Gregorič, podpredsednikom Ivana Langerholz, blagajnikom dr. Antona Brumen, tajnikom Rudolfa Sigl in odbornikom dr. Josipa Čuček, Antona Klobučar, Laka Kunstek, Simona Ožgan, dr. Jakoba Ploj, o. Alfonsa Svet in Josipa Zelenik, ter namestnikom Marka Pavlinič, Martina Muršec, o. Konrada Stazinski in Ivana Kavkler.

(Pesji zapor.) C. kr. okr. glavarstvo na Ptujih je zapovedalo, da se morajo vsi psovi držati trdo doma v občinah: Velika nedelja, Sodinci, Vičanci, Bratonečiči, Podgorci, Cvetkoveci, Sv. Marijeta in Zemošani. Uzrok je, ker se je klatil ondi stekel pes in se je bati, da jih postane več steklih.

(Dijaški kuhinji v Mariboru) so darovali gg.: Tomaž Pušenjak, nadučitelj v Cvenu pri Ljutomeru in knezje na Gornjem Krepju 7 fl., Marko Črnko, vikar na Ptujih in Andrej Keček, kaplan v Luskovci, po 6 fl.; Franc Murkovič, župnik pri Sv. Barbari v Halozah 3 fl. in Jožef Kraj, župnik pri Mariji D. v Puščavi 2 fl. Bog plati!

(Spomenico) škofa A. M. Slomška v slov. čitalnici v Mariboru, dne 2. februvarija, hvali »Slov. Narod« za prelepo tako gledé na pelje, kakor na slavnostni govor. V nedeljo in v torek priredi še ista čitalnica svojim udom venček in navadno zabavo.

(Za družbo duhovnikov) so meseca januvarija vplačali č. gg.: Keček 32 fl. (ustn. dopl.), Restaher 12 fl. (ustn. dopl.), Ogrizek, Pernat, Pivec po 11 fl., Kukovič Fr. 5 fl. (letn. plč. do l. 1897), Prešern in Veisl po 4 fl., Osenjak 3 fl., Tomazič, Flek, Šuta, Heržič, Novak po 2 fl., Vreže, Šjanec, Tamše, Vraz Ant., Brglez. Dupelnik, Frece, Gaberc po 1 fl.

(Je-li to mogoče?) V Ločah so baje priredili velik ples v šolskih sobah cesar Frane Jožefove javne

ljudske šole. Prireditelji so se neki hvalili, da jim je okrajni šolski svet v Konjicah to dovolil. Je-li to verjetno?

(Požar.) V torek, dne 31. januvarija, je pogorelo Karlu Kreftu, posevniku v Biserjanah, župnije Sv. Jurija ob Ščavnici, dopoldna gospodarsko poslopje. Škode ima pri 2200 fl., bil je zavarovan. — V noči 5. februvarija pa je zgorela želavnica A. Jelek, kleparja v Mariboru. Škode je njemu za 1000 fl. Požarna bramba pa je v tem tudi škode trpela, ker so se ji razpočile cevi.

(Živinoreja.) Deželni odbor v Gradci razpisuje službo okr. živinozdravnika v Konjicah. Služba pa se mu odaje sedaj le za čas.

(Svečanost.) Pri č. šolskih sestrah v Mariboru se vrši velika svečanost na čast sv. očetu Leonu XIII. dne 9., 12. in 14. februvarija. Na vsoporedu je petje in igra »Roza Tannenburška«.

(Šolski sklep.) Na srednjih solah v Mariboru, Celji in Ptujih se sklene prvo polletje v soboto dne 11. in začne se drugo v sredo, dne 15. februvarija; letos imajo po takem dijaki v resnici počitnice »o pustu.«

(Priznanje.) Minister za uk in bogočastje je izrekel častno priznanje g. J. Rannerju, c. kr. okrajnemu nadzorniku ljudskih sol na Ptujih, za njegovo dolgoletno delovanje ter je dovolil, da se mu 300 gl. poslej izplačuje za »osebno priklado«.

(Nemškutarji) v Celji ne morejo strpiti, da je okrajni zastop v zadnji dobi z vso skrbjo, pa tudi z vso vestjo deloval, v tem pa še je celo prihranil denarja — nekaj, česar poprej človek ni niti slišal, niti bral, če ne v »Vahterici«. Sedaj pa le-ta tudi strastno ropoče zoper slov. može, ki so bili toliko poštenji, da so delali za koristi okraja, ne pa za svoje žepa.

(Nesreča.) V premogovih jamah pri Škalah unel se je v ponedeljek dne 30. januvarija plin in je v tem ubilo štiri rudarje, deset pa ranilo. Eden delavec se še pogreša, najbrž je obležal v rovu.

(Laško vino.) V zadnjem četrtletju se je laškega vina pripeljalo v Trst 297.187 hl in na Reko 201.148 hl, skupaj torej 498.385 hl.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Jožef Kostanjevec, kaplan pri Sv. Marijeti ob Pesnici, gre za kaplana k Sv. Marku blizu Ptujih.

Listič uredništva. G. A. G. v G.: Poročilo o „Km.“ pride v prih. listu. Za dnes manjka prostora. — Č. g. Fr. O. na Pr.: Isto velja tudi za Vas. — G. J. J. v M.: Ne moremo, zato hvala!

Loterijske številke.

Trst 4. februvarija 1893:	88, 83, 89, 39, 52
Line	69, 28, 83, 43, 86

Zavarovalno društvo „Unio catholica“

na Dunaji I., Bacherstrasse 14 in v Gradci Radetzkystrasse 1. 23-26

priporoča se vsem katoličanom, kateri namestavajo složno na gospodarstvenem p. lji. Društvo oskrbljuje zavarovanje proti ognju, nesreči in za življenje, kakor tudi cerkvenim in občinskim predstojnikom zavarovanje zvonov proti razlomu in poklini. — Zastopniki se iščejo. Varnost popolna, premije po cen.

Služba organista in cerkovnika

razpisuje se do dne 15. februvarija t. l. pr. župniji Sv. Vida niže Ptujih, pošta Sv. Vidi

P. Benko Hrtič,

župnik pri Sv. Vidu niže Ptujih.

Ravnokar je izšel v Cirilovi tiskarni v Mariboru

Nebeški venec

ali

Vesela reč

med štirimi poslednjimi.

Slovencem za novo leto 1893

spisal

kanonik dr. Ivan Križanič.

Cena 18 kr., po pošti 20 kr.

Jakob Janič,

lastnik velikega sela 1-3

Freienberg blizu Celja

proda blizu 500 mladih jabolčnih dreves najboljših sort po 30-35 kr. komad.

Oglasila naj se pošljejo pravočasno.

Adolf Hauptmann

tovarna

oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja 1-10

Ljubljana.